

YAŞAMAK SARP GEÇİT

yaşamak sarp geçit
kimse ayıplamaz düşüp kalsan
yıllarca nadasa bıraksan hayalleri
yeşertmez çöker üstüne karabasan

payıma düşen ne bulutlardan
ve kuş ötüşlerinden
derin bir iç çekiş mi
hayıflanış mı şeytani
sonra bir tövbe belki
kuvvede kalmış işten
payıma düşen neyse
ondurmaz beni

beni takip ediyor sanki bir kısrak
süvarisiz
bir şey arıyor belki
kayıp süvarisinden
gölgemi koklayarak

ağır kış uykusunun
tellalları kargalar
aynı şarkıyı ediyor tekrar
sis kaplamış bütün yazıları
pencereler körleşmiş
cılız bir ışık süzülüyor
bulutlar arasından belli belirsiz
göz kırpan ay gibi

yaşamak sarp geçit
olur geçmesen
geçme
sen